

תפילה לפני קריאה ספר התהלים

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרַעוֹ אַחֲרָיו,
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת, שֶׁתִּפֶּן בְּרַחֲמִים אֶל
קְרִיאַת מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שְׂאֵקְרָא, בְּאֵלֹהֵי אֲמָרֵם דָּוִד
הַמְּלֶךְ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, וּבֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ. וְיַעֲמֹד
לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם
וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקִדּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמוֹתָם, וְהַשְׁמֹת
הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרָאשֵׁי תְבוּת וּמְסוּפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר
חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים
וְלַחֲבִרִית כָּל הַחֹזְחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת
הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה, וּלְחַבֵּר אִשֶׁת נַעֲרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת. וּמִשֵּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרֵנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שְׂאֵמַר מְזֻמְרִים
אֵלֹהֵי לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׂנֵאֵמַר: גַּם יְהוָה אֱלֹהֵי הַעֲבִיר
חַטָּאתֶךָ לֹא תִמְנֹת. וְאַל תִּקַּחנִי מִהָעוֹלָם הַזֶּה קוֹדֵם
וּמִנֵּנוּ, וּנְזַכֵּה לְחַיִּים אֲרוּבִים טוֹבִים וּמְתוֹקִנִים,
בְּאוֹפֵן שְׁנוּבֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁיחַתָּנוּ. וּזְכוּת דָּוִד
הַמְּלֶךְ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, יִגַּן עֲלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שֶׁתֹּאֲרִיד אִפְּךָ

עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך. ומאוצר
מתנת חנם חננו בדכתיב: וחנותי את אשר אחזן
ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אומרים
לפניך שירה בעולם הזה, כך נוזה לומר לפניך
יהוה יהוה אלהינו שיר ושכחה לעולם הבא.
ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חכצלת השרון,
ולשיר בקול נעים בגילת ורגן, כבוד הלכנון נתן
לה, חוד וחדר בבית אלהינו, במהרה בימינו, אמן
סלה.

לְכוּ נְרַנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנו.
נְקַדְמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיע לֹו. כִּי
אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

תפילות לאחרי קריאה ספר התהלים
מִי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב אלהים שבות
עמו, יגל יעקב ישמח ישראל. ותשועת
צדיקים מיהוה מעוֹזם בעת צרה. ויעזרם
יהוה ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם כי
חסו בו.

אם אמר ספר שלם ביום חול, יאמר:

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת מִזְמוֹרֵי הַתְּהִלִּים
שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתַבּוֹתֵיהֶם,
וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם, וְטַעְמוֹהֶם, וּבִזְכוֹת
שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם.
שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ
וְשָׁעִינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ, וְהַדְּרִיבֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְתִפְתַּח לִפְנֵי בֵּית־לְמוֹד
תוֹרְתֶךָ. וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּלְחוּלָה:
 לומר את שם החולה ושם אמו). **וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר**
וְלְאַסוּרִים פֶּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי
יָמִים וּנְחָרוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵם מִכָּל צָעַר וְנִזְק,
וְתִגְעֵם לְמַחֲזוֹ חֲפָצֶם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתִפְקֹד לְכָל
חַשׁוּכֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וּלְיִרְאָתֶךָ.
וְעוֹבְרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלָדוֹתֶיהֶן, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
תְּצִילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֵלֶב מִדְּדִיהֶן. וְאֵל יִמְשׁוּל אִמְבָּרָה וְשָׂדֵן וְרוֹחֵן
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה יְהוָה, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ
 אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵינַי
 וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה, שְׂאִינָן חַיִּוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ,
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוָה

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אם אמר מספר פרקים ביום חול, יאמר:

יְהוָה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת סֵפֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי,

שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלַּיִם שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שֶׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בַּמִּדְבָּר, דְּבָרִים וּבְזִכּוֹת מְזֻמְרֵי, וּבְזִכּוֹת פְּסוּקֵי,
וּבְזִכּוֹת תִּיבוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת אוֹתוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת
נִקְדוּתָיו, וּבְזִכּוֹת מַעְמֵיו, וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ
הַקְדוּשִׁים וְהַמְהוֹרִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ
עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעִינוּ
וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
וְהַדְרִיבֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְתַפְתַּח לִפְנֵינוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ.
וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (ולחולה: לומר את
שם החולה ושם אמו). וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר וְלֵאסוּרִים
פֶּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יָמִים וְנִהְרֹזֹת
מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵם מִכָּל צָעַר וְנֹק, וְתַגִּיעֵם
לְמַחֲזוֹ חֶפְצָם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתַפְקוֹד לְכָל חֲשׂוּבֵי
בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ. וְעוֹפְרוֹת
שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלְדוֹתֶיךָ, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
תִּצִּילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֵלֶב מִדְּדִיתֶךָ. וְאֵל יִמְשׁוֹל אִסְכְּרָה וְשִׁדְדִין וְרוּחִין
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלְדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתוכים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה רַחֲמֵי־הַמַּיִם, יְהוָה רַחֲמֵי־הַחַיִּים, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֲרֹךְ
 אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נָצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵינָיו
 וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ, שְׂאִינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ,
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ יְהוָה ^{הַגָּדוֹל}
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אם אמר ספר שלם ביום שבת, יאמר:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{הַגָּדוֹל} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת מְזֻמְרֵי הַתְּהִלִּים

שְׁקִרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבְזִכּוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתִבְּוֹתֵיהֶם,
 וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם וּמַעְמֵיהֶם, וּבְזִכּוֹת
 שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם .
 שֶׁתְּהֵא נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֱלֹהֵינוּ
 בְּאֵילֵינוּ, אֲמָרֵם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעַצְמוֹ, זְכוֹתוֹ יִגַּן
 עָלֵינוּ. וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַפְרֵי אִשְׁתֵּי נְעוּרִים עִם דוֹדָה
 בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת, וּמִשֵּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת
 לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשֻׁמָּה. וּבְשֵׁם שְׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים
 בְּעוֹלָם תּוֹה, כִּי נִזְכָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם תָּפֵא,
 וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר תְּבַצְּלֵת הַשָּׁרוֹן,
 לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילַת וְרִינָן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִיתֵן לָהּ,
 חוֹד וְחֶדֶר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲמֵן סְלָה.

אם אמר מספר פרקים ביום שבת, יאמר:

וְהָיָה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבִיזּוֹת סֵפֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי,
שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלִּים שְׁקִרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שְׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בְּמִדְבַר, דְּבָרִים וּבְזִכּוֹת מִזְמוֹרָיו, וּבְזִכּוֹת פְּסוּקָיו,
וּבְזִכּוֹת תִּיבּוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת אוֹתוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת
נְקוּדוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת מַעְמָיו, וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ

הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים תִּזְצְאוּ מִמֶּנּוּ, שְׁתֵּהא
נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֵלֶּךָ בְּאֵילֶיךָ,
אֲמָרָם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ.
וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַבֵּר אִשֶּׁת נְעוּזִים עִם דוֹדָה בְּאַהֲבָה
וְאַחֲזָה זְרַעוֹת, וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שַׁפֵּעַ לְנַפְשׁ רִוּחַ
וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאֲנַחֲנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,
כִּי גִזְּבָה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
תְהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשָּׁרוֹן, לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
גִּילַת זְרִינָן כְּבוֹד הַלְבָנֹן נִיתָן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה.

בח לחודש

קלה א הללויה הללו את שם יהוה הללו:
 עבדי יהוה: ב שעמדים בבית
 יהוה בחצרות בית אלהינו: ג הללויה
 כי טוב יהוה זכרו לשמו כי נעים: ד כי
 יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: ה כי אני ידעתי
 כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים:
 ו כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ
 בימים וכל תהומות: ז מעלה נשאים מקצה הארץ
 ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו:
 ח שהבה בכורי מצרים מאדם עד בהמה: ט שלח
 אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל
 עבדיו: י שהבה גוים רבים וחרג מלכים עצומים:
 יא לסיון מלך האמרי ולעוג מלך הפשן ולכל
 ממלכות פגען: יב ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל
 עמו: יג יהוה שמה לעולם יהוה וברך
 לדר ודר: יד כי ידן יהוה עמו ועל עבדיו
 יתנחם: טו עצבי הגוים פסף וזהב מעשה ידי אדם:
 טז פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
 יז אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם:
 יח כמוהם והיו עשיהם כל אשר פטח בהם: יט בית

ישראל בָּרְכוּ אֶת יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} בֵּית אֶהְרֹן בָּרְכוּ אֶת
 יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}: כ בֵּית חֲלָוִי בָּרְכוּ אֶת יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 יִרְאֵי יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} בָּרְכוּ אֶת יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}: לא פְּרוּךְ
 יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} מִצִּיּוֹן שָׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:

קלז א הוֹדוּ לַיהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} בִּי טוֹב בִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ: ב הוֹדוּ לַאלֹהִי ^{אֱלֹהֵינוּ} תְּהִי כֵּל חַסְדוֹתָיו

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: ג הוֹדוּ לְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים בִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ: ד לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ בִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ: ה לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבְנִיחַ בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

ו לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: ז לַעֲשֵׂה

אוֹרִים גְּדוֹלִים בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: ח אֶת הַשָּׁמַשׁ

לְמַשְׁלַת בַּיּוֹם בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: ט אֶת הַיָּרֵחַ

וּבֹכָבִים לְמַשְׁלוֹת בְּלִילָה בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

י לְמַבַּח מִצָּרִים בְּבִכּוֹרֵיהֶם בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יא וַיִּצַּא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יב בְּיַד

חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יג לְגִזְרֵי סוּף

לְגִזְרִים בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יד וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכּוֹ

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: טו וְנָעַר פְּרַעֲהַ וְחִילוֹ בַיּוֹם סוּף בִּי

לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: טז לְמוֹלֶךְ עֲמוֹ בַּמִּדְבָּר בִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ: יז לְמַבַּח מְלָכִים גְּדוֹלִים בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יח וַיִּהְיֶה מְלָכִים אֲדִירִים בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יט לְסִיחוֹן

מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: כ וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: כא וְנָתַן אֶרְצָם לְנַחֲלָה בִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ: כב נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כג שִׁבְשִׁבְלֵנוּ זָכַר לָנוּ בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: כד וַיַּפְרִקֵנוּ
מִצָּרֵינוּ בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: כה נָתַן לָחֶם לְכָל בֶּשֶׂר בִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: כו הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
קלז א עַל נִהְרֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ
בְּזִכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: ב עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ
תָּלִינוּ בְּנִירוֹתֵינוּ: ג בִּי שָׁם שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְבָרֵי
שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שִׁמְחָה שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִךְ
נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה ^{לְעוֹלָם} עַל אֲדָמַת נֶכֶד: ה אִם
אֲשַׁבְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁבַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹּק לְשׁוֹנֵי
לְחִבֵּי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִּי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם
עַל רֹאשׁ שִׁמְחָתִי: ז זָכַר יְהוָה ^{לְעוֹלָם} לְבָנֵי אָדָם
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֱמֹרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ:
ח בַּת בְּכָל הַשְּׂרוּדָה אֲשֶׁרֵי שִׁישָׁלַם לָךְ אֶת
גְּמוּלָךְ שִׁגְמַלְתָּ לָנוּ: ט אֲשֶׁרֵי שְׁיֵאֲחִזוּ וְנַפֵּץ אֶת
עַלְלִיךָ אֶל הַסַּלַּע:

קלח א לְדוֹד אֲוֶדָה בְּכָל לְבִי נֶגְדַת אֱלֹהִים
אֲזַמְרָךְ: ב אֲשַׁתְּחִוָה אֶל חֵיבָל קֶדְשֶׁךָ
וְאוֹדָה אֶת שִׁמְךָ עַל חֲסִדֶךָ וְעַל אֲמִתְךָ בִּי הַגְּדִלְתָּ

על כל שמך אמרתך: ג ביום קראתי ותעני
 תרהבני בנפשי עז: ד יודוך יהוה כל מלכי
 ארץ כי שמעו אמרי פיך: ה וישירו בדרכי יהוה
 כי גדול כבוד יהוה: ו כי רם יהוה
 ושפל יראה ונבט מרחק ידע: ז אם אלה
 בקרב צרה תחניני על אף איבי תשלח ידך
 ותושיעני ימינה: ח יהוה יגמור בעדי יהוה
 חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף:

קלט * למנצח להוד מזמור יהוה

חקרתני ותדע: ב אתה ידעת שבת
 וקומי בנתה לרעי מרחוק: ג ארחי ורבעי זרית וכל
 דרכי הסבנתה: ד כי אין מלה בלשוני הן יהוה
 ידעת בלה: ה אחר וקדם צרתני ותשת עלי
 בפכה: ו (פלאיה) פליאה דעת ממני נשנכה לא
 אוכל לה: ז אנה אלה מרוחק ואנה מפניך אברה:
 ח אם אפק שמים שם אתה ואציעה שאול הנד:
 ט אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: י גם שם
 ידך תנחני ותאחזני ימינה: יא ואמר אף חשך
 ישופני ולילה אור בעדני: יב גם חשך לא יחשך
 ממה ולילה ביום יאיר פחשיכה פאורה: יג כי אתה
 קנית כליתי תספני בכטן אפי: יד אודך על פי

נזראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד:
טו לא נבחר עצמי ממוך אשר עשיתי בסתר
רקמתי בתחתיזת ארץ: טז גלמי ראו עיניך ועל
ספרך כלם יכתבו ימים יצרו (ולא) ולו אחד בהם:
יז ולי מה יקרו רעך אל מה עצמו ראשיהם:
יח אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמוך: יט אם
תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: כ אשר
יאמרך למזמה נשא לשוא עריך: כא הלוא
משנאיך יהוה אשנא ובתקוממוך אתקוטט:
כב תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי:
כג תקרני אל ודע לבכי בתנני ודע שרעפי: כד וראה
אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְהוָה קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתוֹהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפְּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 הַרְיֵנִי מִקְשֶׁר עֲצָמֵי בְּלִימוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹחֵר
 הַקְּדוֹשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנִי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוֶּי תְּפִילַת
 דְּדוֹד הַמְּלֻךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מִחֶסֶה לִי מִגְדָּל עֵץ מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוֹרָה בְּאַהֲלֶיךָ
 עוֹלָמִים אַחֶסֶה בְּסֵתֵר בְּנִפְיֶךָ סֶלָה. וְאַזְבַּח
 שְׁבִלִימוֹדֵינוּ זֶה יְהִי שְׂפִתוֹתֵיכֶם דּוֹכְבוֹת בְּקִבְרֵי,
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְכֶּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַתְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזּוֹחֵר,
 יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרֵאָה אֵל עַבְדְּךָ
 כְּעֶלְךָ וְהִרְדֶּךָ עַל בְּנֵיהֶם. וְיְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָהוּ, וְיְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוֹן הָעוֹלָמוֹת וְאֱדֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִרְבָּה וּבְהַשְׁתַּחֲוֹת,
 שְׁקִרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ,
 וְנִתַּתָּ לָנוּ חֶלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מִה אָנוּ,
 מִה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל בְּזֶה. עַל כֵּן
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שְׁתַּמְחַל וְתִסְלַח
 לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהוִי עֲוֹנוֹתֵינוּ
 מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶךָ. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוּן אֶת לִבֵּנוּ
 לְיִרְאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהֵי,
 וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ הָעֶרְל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִי
 לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵינוּ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִחוּחַ.
 וְתֵאצִּיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמֹתָנוּ בְּכָל בְּחִינּוֹתֵינוּ.
 וְשִׁיתְנוּצְצֵנוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם
 גְּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהֵי בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמְיּוּמוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמֵד לָנוּ לְבַל
 נִפְשַׁל בְּדִבְרֵים אֵלֵינוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאֵיר עֵינֵינוּ בְּמַה
 שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים. בְּמֵאֵמֶר נְעִים וּמִרְדוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל
 עֵינֵינוּ וְאַפִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהוִי לְרְצוֹן אִמְרֵי

כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רְבוּן עֲלֵמוֹן, דְּאַנְתָּה הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְיָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מְלִין בְּפּוּמָנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכַתוּב, וְאַנְכִי
אַתְיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסְיָפָא קַדְמָךְ. וְנִזְפִי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלֵאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפּוּמָא דְרִישָׁא דְמְתוּיְכָתָא עֲלֵאָה. אָמֵן
וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנָחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַנֶּחֱן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד
וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ
בְּזֶהֶר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיךָ תְּרַבִּים בְּבוֹכָבִים לְעוֹלָם
וָעֵד: גַּל-עֵינַי וְאַבְיָטָה נַפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
כְּמוֹךָ, וְתְרִינֵי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, וְתְרִינֵי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי
הַזֶּהֶר הַקְּרוּשׁ לְזִכּוֹת ... פּ"ב פ (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ)
וְלְרִפּוּאוֹת... וְיִשְׁוּעַת ... וְלְבָנִים ... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרִפּוּאוֹת הַנַּפְשׁ וּרְפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] ויזשיעהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I. אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתיך "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתוך לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזם
 ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתיך "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". ובזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוינו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתיך "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחר ושמו אחר, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂזוּבֵיתִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדְּנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעְנוּ וְנִזְכָּה
 לְהַבְטִיחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אֹתָם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע
 זֶרַעַךָ אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ
 הַנְּבִיאָה (ישעיה נא, זט) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יָדֶי
 בְּפִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲפוּ
 אֲתָהּ. וּבִרְכַת מוֹשֶׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַחְרָה
 דִּידָן, יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נְכַר, וְרֵאוּ עֵינֵינוּ
 וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתַגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאַמַת בְּאֲמֹר
 לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֶּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוּנָה.
 וְחַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְנֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ

לְתוֹכוֹ, וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתֶם וּלְיוֹיִם לְדוֹכְנָם
 לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנִוְיָהֶם. וּמְלָאָה
 הָאָרֶץ דַּעַת אֶת יְהוָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִךְ
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוד הגאולה

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

תקוני זוהר - תקונא ארבעין ותלת (זוהר הקדוש ד' פ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעֲקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה
 בְּרֵאשִׁית תְּמָן אֶת"ר יב"ש, וְדָא אֵיהוּ "וְנָתַר
 יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּהַחֲוָא זְמַנָּא
 דְּאֵיהוּ יִבֶשׁ וְאֵיהוּ יִבְשָׁה, צוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוּדָא
 וְאֹמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, תְּדָא
 הוּא דְכַתִּיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

תרגום ללשוה"ק

בראשית, שם את"ר יב"ש, וְזֵהוּ נָהַר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שְׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמַטָּה בְּיַחְוּד
 וְאֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה. זֵהוּ שְׁכַתוּב (משלי
 א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל
בעולם

וְהָבִי מֵאֵן הַגְּרִים דְּאַסְתִּילַק קַבְלָה וְחֻכְמָתָא
מֵאוּרֵייתָא דְבַעַל פֶּה וּמֵאוּרֵייתָא דְבִכְתָּב, וְגַרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְלוּן בְּחֹן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֱלֹא פִשְׁט
בְּאוּרֵייתָא וּבִתְלֻמוּדָא, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעֵיו
מִתְּהוּא נְהָר וּמִתְּהוּא גֵן, וְזִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אִתְּבְּרִי
בְּעֻלְמָא וְלֹא יוֹלִיף תְּהוּא אוּרֵייתָא דְבִכְתָּב וְאוּרֵייתָא
דְּבַעַל פֶּה, דְּאִתְּחַשְׁב לִיה כְּאֵלוּ אַחְזֵר עֲלֵמָא לְתַהוּ
וּבְהוּ, וְגַרִים עֲנִייתָא בְּעֻלְמָא וְאוּרֵי גְלוּתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר
שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית
א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא

תרגום ללשוה"ק

וְכַף מִי שְׁגוּרִם שְׁתַּסְתִּילַק קַבְלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, וְגוּרִם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְלוּ בְּחֵן, וְאוּמְרִים שְׁאִין אֱלֹא
פִשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלֻמוּד, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזִין
מֵאוּתוֹ נְהָר וּמֵאוּתוֹ גֵן. אוֹי לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא
יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ
הַחֲזִיר הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגוּרִם עֲנִי בְּעוֹלָם וְאָרֶץ הַגְּלוּת.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי

ליה יבִּשָׁה, מֵאֵן תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין. אָמַר לִיה, בְּרִי, הֲכִי
 אוֹלֵיף תִּיבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דְּאִם בַּר נִשׁ יַחְזוֹר
 בְּתִיבְתָא, נְחִית לָהּ גְּבִיעֵי דְאַסְתִּלַּק, וּמַה דִּתְהוּ
 יבִּשָׁה קָרָא לָהּ אָרְצִין, וְנִגְהַר דִּתְהוּ חֲרִב וְיִבֵּשׁ קָרָא
 לִיה מְקוּנָה הַמִּים וַיָּמִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
 "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּנַת הַמַּיִם קָרָא
 יָמִים", בְּתַהוּא זְמַנָּא דְאַתְקְרִי אֶרֶץ מַה פְּתִיב בִּיה
 (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין", לְאַפְקָא
 זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינֹן נִשְׁמַתִּין (דף פב ע"ב) כָּל חַד
 לְזַנְיָהוּ, אֵלִין נִשְׁמַתִּין דְּאַתְגְּזְרוּ מִבּוֹרְסֵי יִקְרִיָּה, וְאֵלִין
 רוּחִין דְּאַתְגְּזְרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֵלִין נִפְשִׁין דְּאַתְגְּזְרוּ

תרגום ללשון"ק

אֶלְעָזָר: אָבָא, וְהָרִי קָרָא לוֹ יבִּשָׁה, מֵאִיפָה תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין? אָמַר
 לוֹ: בְּנִי, כֶּף לְמַד תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאִם אָדָם יַחְזוֹר
 בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעַן שְׁהִסְתִּלַּק, וּמַה שְׁהִיָּתָה יבִּשָׁה קוֹרָא
 לָהּ אָרְצִין, וְלִנְהָר שְׁהִיָּה חֲרִב וְיִבֵּשׁ קָרָא לוֹ מְקוּנָה הַמִּים וַיָּמִים,
 זְהוּ שְׁכְּתוּב (שם י') וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּנַת הַמַּיִם
 קָרָא יָמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁנִקְרָאת אֶרֶץ, מַה כְּתוּב בּוֹ? וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין, לְהוּצִיא זְרַעִים וּפְרוֹת שְׁהֵן נִשְׁמוֹת, (דף
 פב ע"ב) כָּל אֶחָד לְמִינְהוּ, אֵלוּ הַנִּשְׁמוֹת שְׁנִגְזְרוּ מִכְּפָסָא כְּבוֹדוֹ,
 וְאֵלוּ רוּחֹת שְׁנִגְזְרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֵלוּ הַנִּפְשׁוֹת שְׁנִגְזְרוּ
 מִהָאוּפְנִים, כָּל אֶחָד הוּצִיא לְמִינְהוּ אֶת כָּל אֶחָד כְּרָאוּי. עַץ פְּרִי
 - זֶה תְּלַמִּיד חֻכָּם, עֵשֶׂה פְּרִי - זוֹ בַת זִוְגוֹ, לְכָל אֶחָד כְּרָאוּי (כּל
 אֶחָד הוּצִיא לְמִינוֹ).

מֵאוֹפְנִים, כָּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהוּ לְכָל חֵד בְּדָקָא
 יֵאוּת, ”עֵץ פְּרִי” דָּא תַלְמִיד חָכָם, ”עוֹשֶׂה פְּרִי” דָּא
 בַּת זַנְיָהוּ, לְכָל חֵד בְּדָקָא יֵאוּת (כּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהוּ).

ד. הת”ח שְנַשְׁמָתוֹ גְדוֹלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ
 לוֹמֵד זֹהָר

וְעוֹד ”עֵץ פְּרִי” דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, ”עוֹשֶׂה
 פְּרִי” דָּא צְדִיק, ”אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ”
 דָּא שְׂכִינָתָא, דְכָל זָרְעִין אֲתַבְּלִילֵן בֵּיהּ, וְהָכָא
 פְּקוּדָא דְפְרִיָה וְרַבִּיָה לְמַעַבְד אַפִּין וְזָרְעִין, הָדָא
 הוּא דְבְתִיב (ישעיה מה יח) ”לֹא תִהְיֶה בְרָאָה לְשַׁבַּת
 יְצֻרָה”, וּמָאן דְאַתְבְּטַל מִפְרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוֹ אַחֲזִיר
 לְתַחִיא אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנֵעַ בְּרַכָּאן מִינָהּ, כָּל חֵד
 לְפּוֹם דְרַנְיָהּ, מָאן דְפָגִים לְתַתָּא פָגִים לְעִילָא,
 לְאַתֵּר דְאַתְגִּזֵּר נִשְׁמָתִיהּ.

תרגום ללשוה”ק

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הָעֲמוּד הָאַמְצָעִי, עוֹשֶׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׁכַל הַזָּרְעִים נִכְלָלִים בֵּיהּ, וְכֵאֵן
 הַמְצוּהָ שֶׁל פְּרִיָה וְרַבִּיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, זֶהוּ שְׁכַתוֹב לֹא
 תִהְיֶה בְרָאָה לְשַׁבַּת יְצֻרָה, וּמִי שֶׁמְתַבְּטֵל מִפְרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר
 אֵת אוֹתָהּ אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרַכּוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי דְרַגְתּוֹ,
 מִי שְׁפּוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֵת הַמְקוֹם שֶׁנִּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סדור רַבֵּי שְׁבַתָּא מֵרֵאשִׁיב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנֵי קַדִּישֵׁי, שֶׁהֵיא מְסַגֶּלֶת לְקַבֵּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדֶה בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהַרְי"ח הַטוֹב כָּתַב, שֶׁבְּאַמִּידָתָהּ מְסוּגָל לְבָרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בָּהַר סוּף הַהֶקְדָּמָה).

וְיֵהי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר¹⁸¹: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ¹⁸² הוּא

וְאָמַר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל

אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

~~~~~

א. כְּתַב הַ"כְּסָא מְלָךְ": "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּפְרוּשָׁה, אֲרוּכָה מֵאַרְצֵי מִדְּבָר". ב. הֵנָּה 'רַבּוֹן' בְּגִימַטְרִיָּא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הַקְּמֹאֲיָרִים בְּעוֹלָמוֹת אַבִּי"ע (אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה) עִם שֵׁם הוֹי"ה שְׁכוּלְלָם וּמְחַבְּרָם, גִּימַטְרִיָּא 258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב דְּאַנְתָּ הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמְחִיָּה אֶת כּוֹלָם, וְלָכֵן פְּתַח בְּלִשׁוֹן

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מַעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחֲשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל.
 וְאִין מַחֲשָׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגָה כָּלֵל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׂר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׂר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוּן עֵשֶׂר סְפִירוֹת, לְאַנְהָגָא
 וְקוּרְאִים לְהֵם עֵשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוּן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֲתַגְלִין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם אֲתַגְלִין, נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשרה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כְּנִשְׁמָה הַשׁוֹכֵנֶת בְּגוּף (לשם שבו ואחלקה). ועָמָם הוא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, שְׂכָמוֹ שֶׁהִנְשָׁמָה בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכוּ', צְרִיכָה אֶת הַגּוּף, כֵּן בְּחַר ה' לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל יְדֵי " כַּחוֹת הָאֱלוֹ, אֲשֶׁר הִמָּה הִי סְפִירוֹת אֲשֶׁר עָמָם ה' מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם (באר לחי רואי). וְזֶה מִזֶּה שְׂאֵמֵר אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאתָ עֵשֶׂר תְּקוּנִים שֶׁהֵם הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת, בְּכַדִּי לְהַנְהִיג עָמָם אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הָזֶה, וּבְכַחוֹת אֱלוֹ אַתָּה נִסְתָּר מִבְּנֵי אָדָם, מִשׁוּם שְׂאֵתָה מִשְׁפִּיעַ רַק עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לְה', אַתָּה הוּא שְׂמִינְחָד אֶת כָּל הַכַּחוֹת שֶׁל הַסְּפִירוֹת, שֶׁהֵנָּה יֵשׁ כַּחוֹת דִּין וְיֵשׁ כַּחוֹת חֶסֶד, וְה' הוּא מַחְבֵּר בִּינֵיהֶם, בְּכַדִּי לְמַתַּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וְכִשְׁהֵם מִמוּתָקִים נִקְרְאִים כוֹחוֹת הַרְחֻמִּים, וּמִשׁוּם שְׂאֵתָה כְּנִשְׁמָה בְּתוֹךְ הַכַּחוֹת הָאֱלוֹ, כְּנִשְׁמָה לְגוּף, לְכֵן מִי שְׂמַפְרִיד בֵּין כַּחוֹת הַדִּין לַכַּחוֹת הַחֶסֶד, בְּכַדִּי אֲשֶׁר הוּא חוֹטָא לִפְנֵי ה', וּמַעוֹרָר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנָלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת הַנְּגָלִים. וּבְהֵם אַתְּתַמְכְּסָה

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַהּ הוּא דְקִשִׁיר לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַהּ הוּא שְׁקוֹשֶׁר אוֹתָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַהּ מְלַגְּאוּ -
 וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָהּ מִבְּפָנִים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבָרִיהּ
 כָּל מִי שְׂמִבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחֲבָרוֹ,

מֵאֵלִין עֵשֶׁר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לָהּ
 מֵאֵלוֹ עֵשֶׁר, סְפִירוֹת, נְחָשֵׁב לוֹ

כְּאֵלוֹ אַפְרִישׁ בְּרֵיהּ. וְאַלִּין וְאוֹ
 כְּאֵלוֹ הוּא מִפְרִיד בְּהּ. עֵשֶׁר וְאֵלוֹ

את כוח הדין, הרי הוא כְּבִיכּוֹל מִפְרִיד את הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵצְמוֹ, אֲשֶׁר שׁוֹכֵן
 בְּכַחוֹת הָאֵלוֹ כְּנִשְׁמָה בְּגוֹף (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). ד. אור אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. ה. פִּי
 עַל יְדֵי הָעוֹנוֹת מִפְּסִיק הַשְּׁפַע לְמַעְלָה, וְכִמּוֹ שְׁכָתוּב "וְנִרְגַן מִפְרִיד אֶלּוּפִי",
 שְׂרָצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ לְהִיטִיב לְבְרוּאֵיו לְעוֹלָם, וּבְעוֹנוֹת מוֹנֵעַ כְּבִיכּוֹל אֶת הַרְצוֹן
 מִלְּהִטִּיב, וְכִמּוֹ שְׁכָתוּב "וּבְכַפְשֵׁעִיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם", וְעַל פֶּן הָאֶרֶת הָעוֹלָמוֹת
 בְּאַחֲרֵיתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי. ו. הִנֵּה מִדַּת הַחֲכָמָה, הַחֶסֶד וְהַנְּצַחַת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים
 חֶסֶד בְּעוֹלָם. וּמִדוֹת הַבִּינָה גְבוּרָה וְהוֹד, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים דִּין וּמַעֲנִישִׁים אֶת
 הַחוּטָאִים. וּמִדוֹת הַכְּתָר תַּפְאָרֶת יְסוּד וּמְלָכוּת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים רַחֲמִים, כְּלוֹמַר
 לֹא רַק דִּין וְלֹא רַק חֶסֶד, שְׂאֵם ה' יִשְׁפִיעַ רַק חֶסֶד, בְּרַב טוֹבָה חוּטָאִים, וְאִם
 יִשְׁפִיעַ רַק דִּין, בְּרַב קִשְׁי פּוֹרְקִים עַל, וְלִכֵּן ה' מְשִׁפִּיעַ בְּדַרְךָ כָּלֵל רַק רַחֲמִים

סְפִירוֹן אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסַדְרָן, חַד אַרְוֵךְ
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, כְּסַדְרָם, אַחַד אַרְוֵךְ,

וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
 וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזַן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
 שְׂמִנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמִנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תַּקְנַת לֹזַן דְּמִנְיָהוּ
 צַד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנַת לָהֶם, שְׂמֵהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
 פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנַת לֹזַן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוֹפִין
 גוֹפִים תַּקְנַת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהיינו
 לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם
 אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם,
 ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת
 החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה,
 ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם
 העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי   לְבוּשֵׁי   דְּמַבְסִין   עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי   הַלְבוּשִׁים   שְׂמֻכְסִים   עֲלֵיהֶם,

וְאֶת־קְרִיאֹוֹ^{טו}   בְּתַקְוֹנָא   דָּא: חֶסֶד^ו -
 וְנִקְרָאִים   בְּתַקוֹן   הַזֶּה.   הַחֶסֶד

דְּרוּעָא   יְמִינָא.   גְּבוּרָא   -   דְּרוּעָא
 זְרוּעַ   יְמִין.   גְּבוּרָה   זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש ' ספירות, יש ' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מִדַּת הַחֶסֶד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מִדַּת הַגְּבוּרָה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מִדַּת הַגְּבוּרָה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מִדַּת הַתְּפָאֶרֶת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שִׁמְדָתוֹ "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהָלִים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא למוֹד התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלִילָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מִדַּת הַנְּצִיחַ וְהַהוֹד: אשר עמו משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מִדַּת הַיְסוּד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפע והברכה. מִדַּת הַמְּלֻכּוֹת: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תַּפְאָרַת - גּוּפָא. נְצַח וְהוּד
 שְׂמַאל. תַּפְאָרַת כַּנְגַד הַגּוּף. נְצַח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,
 כַּנְגַד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פְּהַ תּוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרָאת פְּהַ, תּוֹרָה

שְׁבַעַל פְּהַ קְרִינֵן לָהּ. חֲכָמָה יִיא -
 שְׁבַעַל פְּהַ קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיְהִי מַחְשָׁבָה מְלַנְאוּ. בִּינָה -
 הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שְׁבַכְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת" לִיהוּה
 נֹאמֵר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כֵּן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא
 תִּיקוֹן הַבְּרִית, וְהַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כַּנְגַד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקוֹן
 הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם.
 וְהִיא הַמְדָּה הַשְּׁנֵינִי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֶסֶד אֶת בְּרִיאַת
 הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כַּנְגַד הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָּה
 הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית,
 הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכִמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן - אֵיחֻ כֶּתֶר
 אֱלֹקִינוּ. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הוּא כֶּתֶר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מַגִּיד
 מַלְכוּת, וְעִלְיוֹ נֹאמֵר מַגִּיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיחֻ קַּרְקֶפֶתָא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִי. מְלַנְאוּיָא אֵיחֻ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א
 וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א

דְּאֵיחֻ אֶרַח אֶצִּילוֹת. וְאֵיחֻ שְׁקִיּוֹ
 שְׁהוּא דְרַךְ אֶצִּילוֹת, וְהוּא מְשֻׁקָּה

(רמח"ל). מִדַּת הַכֶּתֶר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כֶּתֶר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאַחֲרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לִבְרֹא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כּוֹה שְׁאֵמַר "מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכֶּתֶר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלֶּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרַךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנֵן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא   **בְּדְרוּעוּי**   **וְעַנְפוּי**   **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן   בְּזִרְעוֹתָיו   וְעַנְפוֹי,
 שְׁמִשְׁקֵי   **לְאֵילָנָא**   **וְאֶתְרַבִּי**   **בְּהוּא**
 אֶת הָאֵילָן,   וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל   בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּן עֲלָמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם,   אַתָּה   הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֵשְׁקִי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מְשַׁקֵּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ.
 בְּנִבְיַעַת הַמְעִין,   וְאוֹתוֹ   אֹר הַמְעִין   הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה   לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף.   וּבְךָ   לִית   דְּמִיּוּן,   וְאִין

דְּיוֹקְנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרַ.
דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמִיא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
וּבְרֵאת שְׁמַיִם וְאַרְצָא, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא
מֵהֶם שֶׁמֶשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּיִם

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא וְאַיְלִנִין וְדְשָׁאִין,
וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְצָא בְרֵאת אֵילָנוֹת וְדְשָׁאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִיין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
עֵדֵן, וְעֵשְׂבִיִּים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא.
וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כּמוֹ שְׁכַתּוֹב (ישעיה מ, י"ח) "וְאֵל מִי תִדְמִיּוּן אֵל וּמַה דְּמוֹת תַּעֲרְכוּ לוֹ", (ובַּפְּסוּק כ"ה שם) "וְאֵל מִי תִדְמִיּוּנִי וְאַשְׁוֶה יֹאמַר קְדוֹשׁ". יז. כְּלוֹמַר שֶׁהֵם תּוֹלְדוֹת שְׁמַיִם וְאַרְצָא, שְׁנֻבְרָאוּ אַחַר בְּרֵאת הַשְּׁמַיִם וְהָאַרְצָא, כְּלוֹמַר שֶׁעַל דְּי כֶּךָ יִרְאוּ אֶת גְּדוּלְתוֹ וְתִבְרָר, וְלִמְדוּ מֵהֶם אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכֻנָּה, כְּגוֹן מְנַמְלָה יֵשׁ לָנוּ לְלַמֵּד שְׁלֵא לְהַתְעַצֵּל, כּוֹשֹׁם שֶׁהִיא בְרִיָּה חֲרוּצָה מְאֹד כְּמוֹבָא בְּגִמְרָא בְּחֵלּוּן, וְעוֹד, וּבְכֻלָּלוֹת נִקְרָא שְׁמַיִם וְאַרְצָא. "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו וְצִרְתִּיו אִף עֲשִׂיתִיו" (ישעיה מג, ז). יח. נִרְאָה לִי, אֵלוּ עֲשִׂיִּים שְׁשׁוּרְשָׁם בְּגַן עֵדֵן וּמְסוּגָלִים לְרְפוּאת הָאָדָם (בְּדֵי עֲרֵבוֹת).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִידָּ
 לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְאִידָּ

יְתַנְהִגּוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִידָּ
 יְתַנְהִגּוּ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידָּ

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנָה, לִית יְחוּדָא
 שִׁידְעַ וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוֹ יְתַבְרַךְ, אִין יְחוּד

בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּ. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוֹדְעַ
 בְּעֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדְעַ

אֲדוֹן עַל כֹּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֹּלָם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אַחַד

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן
 יֵשׁ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת

אֶתְקַרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא^{יב}. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכַנְתָּם שְׁהוּא יְתַבְרַךְ יְחִיד בְּכָל
 הַעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְקוֹנִים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

שֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם יְדוּעָ, שְׂאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן [כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוּ דְכָלְהוּ.
 הַסְפִּירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תַסְתַּלֵּק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוּ
 וְכֹאשֹׁר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׂפָעֶתָךְ מֵהֶם, יִשְׂאָרוּ

כָּלְהוּ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלָא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי נִשְׁמָה.

אַנְתָּ [כב] הוּא חַבִּים וְלֹא בְּחַכְמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֹא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהכיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמייה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֵלָא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוּת. אֵין לָךְ מְקוּם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֵלָא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבְנֵי
 הַנְּהַגְתָּךְ לְהַדְיַעְנֹו תּוּקְפָךְ וְחִזְקָךְ לְבְנֵי

נְשָא וּבְרֵי. וְלֹא־חֻזָּא לֹוֹן אֵיךְ אַתְנַהֵג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מוֹתְנַהֵג

עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹוֹן צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֶם צְדָק

וּמִשְׁפָּט, כְּפֹוֹם עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבְנֵי
 וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נְשָא וּבְרֵי. דִּיִן וּבְרֵי. אֵיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא

כג. כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ בַמִּדְרָא (וְצֵא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנְּיָם שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּב"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוּם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי).
 כד. שְׁכָל יְדִיעַתְנֹו הִיא עַל יְדֵי הַסִּפְרוּת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקַף וְהַחֲזֵק וְהַנְּהַגָּה לְבְנֵי אָדָם. - שְׁכָל עֲנָן שֶׁבְּרָא אֱלוֹקִים הָעֶשֶׂר סִפְרוּת, הַכֹּל לְכַבְּדוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהּוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכּוֹל מוֹתְנַהֵג עַל פִּי הַסִּפְרוּת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפִי עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבְנֵי נְשָא שְׁכָפִי הַמּוֹדָה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בְּהַ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מוֹדָה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). כה. כְּדִי שְׂתַרְאֵה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרַךְ עֲלֵיהֶם. כו. מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְכַרְשׁ אֵיךְ הַשְׁ"ת מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג"ת נְהִי"ם לְהַנְּהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דָּן

עֲמוּדָא   דְּאִמְצַעִיתָא [כז].   צְדָקָה -
 העמוד   האמצעי.   צדק היא

מַלְכוּתָא   קַדִּישָׁא,   מֵאֲזֵי   צְדָקָה [כח]
 המלכות   הקדושה.   מאזני   צדק,

תֵּרִין סְמִי קְשׁוּמֵ.   הֵיזַן צְדָקָה -   אוֹת
 שני   עמודי   האמת.   הין   צדק, היא   אות

בְּרִית.   כֹּלָא   לְאַחֲזָאָה   אֵיךְ   אֶתְנַהֵיג
 ברית.   הכל   להראות   איך   מתנהג

עֲלֵמָא [כט].   אַבְל [ל]   לֹא   דְּאֵית   לָךְ   צְדָקָה
 העולם   אבל   לא   שיש   לך   צדק

אותו ברחמים, לא בהקסד ולא בדין, אשר רחמים אלו הפה מודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מודות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר הפה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). והיו צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהפה פעין ג' דינים. כזו. שהיא מדת התפארת. כח. הם מודות נצח והוד, שתוקמים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והקמתקם וקחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והקסד. כט. כל המודות הפה עומדות להראות איך השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 7. כמו שקתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"ק ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַיְדוּעַ   שְׁהוּא   דִין   וְלֹא   מִשְׁפָּט
יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ   שְׁהוּא   רַחֲמֵי,   וְלֹא   מִכָּל   אֱלִין
מְדוּת כָּלֵל וְלֹא.
 הַמְדוּת   כָּלֵל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
 הַקְּדוּשׁ דְּלִיָּה אֲתִיָּהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זוּלְתוֹ
 לְגֵאוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהֵ רִזִּי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרָשׁ

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבְסָם, וְאַחַר כֵּן
 יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוֹשְׁלָם. ❖ אָבֵל אֵין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמֵי, וְאֵין לְכַנּוּת בּוֹ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלֵל. - כְּלוּמַר אָף
 עַל פִּי שְׁאֲנֵנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנּוּ אוֹמְרִים שְׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצָמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שְׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְמַדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בְּהֵם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלֵל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שְׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוֹת לֹא אֵית בֵּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלֵל (זִיו הַזּוּהַר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהַרְמ"ק (שַׁעַר עֲצָמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתְּבָ שְׁחִסַּר
 כָּאֵן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֵל הַנְּרַצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נִדְפַס הִגְהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאֵן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חִסַּר כָּאֵן וְשִׁיִּיד לְכָאֵן מַה שְׁכַתְּוֹב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דָּף נה): "אִיָּהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פָּה אֵל פָּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַךְ ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאֵינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמֹד מֵעֵתָה רָצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִרְשִׁיבֵנו לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחִדּוֹשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זֹלְתָנוּ בְּדוֹד
 לְגֵאוּל הַשְּׂכִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׁמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַר וְחִדּוֹשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לֶךְ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְרוּמִים לְחִדּוֹשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהֵר).

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבּוֹ

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִינוּנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׁהֵרִי רִשׁוּת נִתְּנָה לָךְ

לְגַלְתָּהּ רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגַלְתָּהּ רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגַלְתָּהּ לְשׁוּם פֶּר

שְׁלָא נִתְּנוּ רִשׁוּת לְגַלְתָּהּ לְשׁוּם בְּוֹן

נָשׁ עַד כְּעֵין:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ -
 וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

ג. נראה שהיה דרךם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגוהו לר"ח הטוב). ד. אשר המה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). ה. היסוד נקרא כל, שפולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הבדית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הבדית, פנודע. ו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבנין, שבהם הנהגת העולם, לך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגוהו לר"ח הטוב). ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהִימְנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלַי
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דְהָהוּא.
אֵלוֹ אוֹתָם הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר".
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

תַּפְאֲרַת, מִשָּׁה - נִצַּח, שְׁנֹזְקִים בְּפִסּוּק "הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְהַנִּצַּח",
(בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שְׂכָתוֹב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ וַיִּקְרַת שֵׁם מֹשֶׁה):
"וַיִּקְרַת שֵׁם מֹשֶׁה", סְמֻלְיוֹן אוֹמֵר מִחִילָה [מַעֲרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מֹשֶׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיִּקְרַת שֵׁם מֹשֶׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁקֹה
קִבְרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְּרֻשַׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מֹשֶׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, וְכֹה
שְׂכָתוֹב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וַיִּשְׁקֹה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעַצְמוֹ, אֲכַל
הַמְּלָאכִים יְבִיאָךְ שָׁמָּה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלָאכִים, עֵין
שֵׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמֻלְיוֹן מְלֵאךְ הֵי, עֵין
שֵׁם, עֵין שְׂכָתוֹב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהִכָּרַח לֹמַר שֶׁהוּא שֵׁם
מְלֵאךְ וְלֹא שֵׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמוּדֵיו). וְלִפִּי מִדְּרַשׁ זֶה מוֹבֵן לְמֹה
חֵבֵר וְכָלֵל לְעוֹרֵר אֶת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עִם ג' הָאֲבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יְשִׁנֵי חֵבְרוֹן.
פ.ח. רַעֲיָא מֵהִימְנָא - מִשָּׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הַקִּיצוּ" וְרַנְנוּ" וְגו', מִשֶּׁה הַרוּעָה

מִהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְלִמָּן
 הַנְּאֻמָּו, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְח

לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָּא, דְאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוּתָא^מ, דְעַד כַּעַן צְדִיקָא כְּלָהוּ
 בְּגִלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא בְּחוּרְיָהוּן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

ט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורות", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"א.
 מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורת הסוד שהוא ר"ז גימטריה אור"ר גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה בקיינו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לכן של העינים כי העפעפים שוכבים על לכן המקיף

יְהִיבַת שְׁכִינָתָא תַּלְת קָלִין ^[מבן] לְגַבֵּי
 נְתַנָּה הַשְּׁכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אַתְמַר:
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהֲרִי עֲלֶיךָ נְאָמֵר

"קוּל דְּדוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דְּדוּדֵי דוּפֶק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע

אַתְוֹן דִּילִיָּה ^[מבן], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֲם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". שְׁהֲרִי פְּתוּב:

"תַּם עוֹנֶךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנֶךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אַתְ הַעֲיִן (בְּנִיחָה לְרִ"ח הַטוֹב). מַב. כְּנַגְד ג' אַבּוֹת. (כְּסָא מְלֶךְ), טַעַם לְתַלְת קָלִין
 כְּנַגְד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטוֹב כְּמוֹ שֶׁכְּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מִשָּׁה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׁכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תַּלְת קָלִין (בְּנִיחָה לְרִ"ח הַטוֹב). מַג. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "יִשְׂרָאֵל שִׁי נִמְלֵא טָל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׁהָרִי רֵאשִׁי מְלֵא טָל

"מֵאֵי נִמְלֵא טָל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טָל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַתָּה חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה הַשְׁכִּינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׁמִיּוּם

דְּאֵתְחַרַּב בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלֵנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי דְּעָאֲלֵנָא

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאֲלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - וְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אִין זָה

הֲבֵי, דְּלֵא עָאֲלֵנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַתָּה
 כָּךְ, שְׁבָאֲמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֵת

בְּגִלּוֹתָא [מה]. הָרִי לָךְ סִימְנָא: "יִשְׂרָאֵל שִׁי
 בְּגִלּוֹת! הָרִי לָךְ סִימְנָא, "יִשְׂרָאֵל שִׁי"

שֵׁם יֵה-ו-ה, מְעוֹרֵר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרָאת 'תְּמָרָה',
 מִשׁוּם שֶׁ"תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלֶם תִּמְנוּ עוֹנוֹתֶיךָ שְׂנֵאֲמָר תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זו
 הוֹזָהר). וְהַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה נִקְרָאת תְּמָר כִּנְאָמָר (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כִּאֲשֶׁר הַשְׁכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׁמְחָה (בְּדִי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" והא היא הַשְּׂכִינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה

אֵיהּ טַל. וְדָא אֵיהּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

ה"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה"א אֵיהּ
 ה"א אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה"א היא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מִחְשְׁבֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחִשְׁבֹן טַל"ל, אֱלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחִשְׁבֹן טַל"ל. דְּאֵיהּ
 עֲלִים הָאוֹתוֹת לְחִשְׁבֹן טַל"ל, שְׁהִשֵּׁם הָזֵה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מזו. טַל הוא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הא ואוּ מִשֵּׁם הַיּוֹה, וְנַעֲלָמָה
 כָּאן אוֹת ה' שֶׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מזו. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן
 שֶׁג' אוֹתוֹת י-ה-וּ בְּמִלּוּי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א
 תַּתָּא, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְרַחֲקוֹתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִכְנַע מִמָּנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-וּ, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׁיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְקַרֵּב הַה"א תַּתָּא לְהַג' אוֹתוֹת י-ה-וּ וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מְלִיא מְמִלָּא לְשִׁכְנָתָא אֶת הַשְּׂכִינָה מְנַבְּיעוּ מִמְעַן הַנּוֹבֵעַ שֶׁל כָּל דְּבַל

מְקוּרִין הַמְקוּרוֹת עֲלָאִין. הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד מִיד קָם קָם רַעֲיָא הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁי עֲמִיה [מח]. עֵד הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים עֲמוּ. עַד

כָּאן רְזָא רִיחוּדָא: "כְּרוּךְ יְהוָה כָּאן סוּד הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:"

(תקוני זמר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

שִׁפְעַ וְחִיּוֹת מְהִט"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנָפִין, (באר לחי רואי). וְעַתָּה מְכַתֵּין אַתָּה בְּגִלּוֹת, וְאֵינוֹ מְשַׁפֵּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמִלָּא ט"ל, לוֹמֵר שְׂאֵין יְחוּד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדָנִי.

וַיְהִי רַעְיוֹן

תְּפִלַּת יְהִי רַעְיוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְיוֹן וְזִמְנַת הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל לַת
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְיוֹן מִן קֶדֶם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא
וַיְהִי רַעְיוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קַדִּישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁדִּי טֵלָא
נְעֵלָם מֵהַכֵּל. שִׁיתְמִשְׁדִּי טֵל

עֲלָאָה מִנִּיהַ לְמִלִּיא רִישִׁיהַ [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיִן מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וְלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וְלְהַטִּיל | לְחַקְלֵינוּ תְּפִוּחִין
וְלְהַמְשִׁיד שְׁפַע אֲנָפִין תְּפִוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבר את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְּאַנְפִּין בְּרַעְוָא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֵדוֹתָא דְכֻלָּא. וְיִתְמַשְׁדָּ מִן קָדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשד מלפני ה'

עֵתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְּכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "העתיק יומין" הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל.

רְעוּתָא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוִיתָא וְחֵדוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתֵי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֱלֵי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְרְקִינָנָא מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדָה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנּוּיִם (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנּוּיִם, לָבֵן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דְּיִיתוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לְנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה

מִטְבַּחְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזֻלָּא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה, מִמְזַל הַעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיהּ תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ
 שְׁכָל הַמְזוֹנוֹת מְמוֹנֵי מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִיבֵנוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמִחֲרָבָא דְּמִלְאָד
 מֵעֵין הַרְעָה, וּמִחֲרָב מִלְאָד

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתִּי לְנָא
 הַמּוֹת, וּמְהִדִּין שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשֹׁתָא נַפְשׁוֹתָנוּ, חֶן וְחֶסֶד, וְחַיִּים
 וְלְכָל נַפְשׁוֹתָנוּ, חֶן וְחֶסֶד, וְחַיִּים

אַרְיֵי וּמְזוֹנֵי רֵוִיחֵי וְרַחְמֵי מִן
 אַרְכִּים, וּמְזוֹנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחְמִים,

קְדָמֵיהּ. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְּפָנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מִה טוֹב וּמִה נָעִים שֵׁיֵאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת
 לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נַחֲוִיב) דָּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר
 פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ז ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן
 לְאָה, יֵאמַר בְּשַׁחֲרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֵם שֶׁל
 דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלַת גְּדוּלָה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּידָתָם לְתַקוֹן
 אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בֵּן אִישׁ חֵי מַקְיָן י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאֵר אֵת
 הַמְּאָמֵר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׂהָה אַחַד הַמְּאָמְרִים הַקְּשִׁיִּים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד,
 וְכַאֵן הַבֵּאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתֵן לְחֶכֶם וְיַחֲכֶם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיָנִי: אַרְיֵמִית
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיֵמִית

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלֶם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא
 אִמְרוּ אֶלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךְ תְּפִלָּה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְח"ל גְּזוּ
 הַרְמִיח"ל). נב. מְבוּא: בְּאוֹר הַמְּאָמֵר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיף מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא
 הַמְּחַשְׁבָה וְהַשְׁכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסָּה לְהַשִּׁיג אֵת רְצוֹן ה', וּבְכָךְ
 הִיא זוֹכָה שְׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֵת הַיְכָלֶת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלַמֵּד
 אוֹתָנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמַנֵּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג
 אֵת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֵת הַדְּרָךְ הַנְּכֻנָּה, שְׂרַק
 כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֵת דְּרָךְ ה', אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר
 שְׂבַעֲתַיִם, וְחַשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסּוֹף הוּא בְּאֶמֶת
 זוֹכָה שְׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְכָלֶת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאִי [נד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכִד
 יְדִי בַתְּפִלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֵׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֵא נִדְעַע וְלֵא

אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְפֵּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם

- יִתִּיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאִי דְאֲפִיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאִי
 מַה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִדְעַע, וְהֵאִיר מַה

דְּנִהִיר כָּלֵא בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרַצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אֲחֵרֵינוּ לְקַבֵּל הָאֲרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסֵּד מוֹתוֹף סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֵר'ן]. נַד. כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּא
 יִתְרוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֵת " הָאֲצַבְעוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאֲסוּר לְהָרִים אֵת הַיָּדַיִם בְּרַקְנֵינָא שְׁלֵא לְצַרְף הַתְּפִלָּה.
 נַה. כְּלוֹמַר שֶׁהַתְּפִלָּה לְפָנֵי ה' יִתְבַּרְךְ שְׁגִלוּי הַסּוּדוֹת הָאֵלּוּ יִהְיוּ לְרַצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
מִמְנוֹ. כְּעֵין מָסֹךְ אֶחָד, נִפְרָס, וּמְתוּךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דִּתְהִיא
אוֹתוֹ הַמְסָךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זו

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עֵד
הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עֵד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אוֹתוֹ הַמְסָךְ וּמְזָה הָאִיר מֵה שְׁהָאִיר

וּבְרִין תְּהוּא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְבֵּלָה אוֹתָהּ הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה הָיָה עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְתְהוּא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזו

מִחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הִכָּה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְפְרָסָא דְקִימָא דְנְהִיר מְמָה
הִכָּה בְּהָאֲרַת מָסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמָה

לְכַנּוּ. נו. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבֵּל הָאֲרָה מוּעֶטֶת רַק כְּמָה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יְדִיעַ [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמְשֻׁגַּ, וְלֹא נִדְעַ

אֶתֶנְלִיא [נט], וְכִדִּין הָאֵי נְהִירוֹ
הַתְגַּלָּה וְאֵז זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִדְעָה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא,
הַמְסֻדָּה הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד בְּהָאֲרַת

וְאֶתֶעֱבִידוֹ תִשְׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תִשְׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנּוּן | נְהוֹרִין [סא], וְלָאוּ אֲנּוּן
אֵינָם אֲוֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנּוּן | נְשֻׁמְתִין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשֻׁמוֹת וְלָאוּ

נו. כְּלוּמַר שֶׁהַמוֹחַ סִתְיָמָא דְאֲרִיךְ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כָּלֵל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִדְעַ וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְלֹא אֶתִידַע. נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה, וְהֵינּוּ מֵהַפְּתֵר דְאֲרִיךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ הַנִּתְקַן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְלֹא אֶתִידַע [רד"א] הַנִּקְרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִדְעַ מֵהוּתוֹ. סא. לֹא נִקְרָאִים אֲוֹרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

אֵיִת מֵאֵן דְּקִימָא בְּהוּיִסְבֵּי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תְּשַׁעָּה נְהוּרִין וְסֵיגֵי דְקִימֵי כְּלָהוּ
 של כל תשעה האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבֹּנָא כְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסֵיגֵי
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְבְּקוּ וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כְּתָר דְּכָלְלוּת דְּאֶצְלוּת. סג. אֲשֶׁר ט' הֵהִיכְלוּת
 האלו, הָמָה שֶׁרֶשׁ לִט' הַסְפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת. סד. שְׁהִיא חֻקְמָה דְּאֶצְלוּת.
 סה. לְרַדֵּף אַחֲרֵי הַתְּשַׁע סְפִירוֹת דְּאֵרִיךְ כְּדִי לְקַבֵּל הָאֶרָה וְהַשְׁפָּעָה מֵהֶם.
 סו. בְּשַׁעָּה שְׁהֶם בְּסוּד מוֹחִין הַנְּקָרָאִים מַחְשָׁבָה אֲזִי נְמוֹשְׁכִים אֱלֵיהֶם מוֹחִין
 חֲדָשִׁים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בַּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֶיךָ קִיָּמִי כָּל רְזֵי דְמַהֲיִמְנוּתָא.
 בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה.

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרִין מְרוּזֵי דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּן נְהוּרִין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקוּת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּן, לָאוּ הַכָּא
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחֶשֶׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְבִּק בְּרְצוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נִחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרָאִים בְּכַחֲנִית אוֹר אֵין סוּף, שְׁלֹא נִתֵּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי מאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאִסְתִּים גּוֹ בִינָה
 אז מתלבש ונעלם בתוך בינה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאֵעִיל דָּא בְּדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דָּאֵתְכִלְלוּ פְּלָהוּ פְּחֻדָּא [עא]
 עד שנקבללים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרֻזָּא דְקַרְבְּנָא [עב] בְּד סְלִיק, פְּלָא
 ובסוד הקרבן באשר עולה עשן הקטורת, כולם -

אֶתְקַשְׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא,
 ונקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. באשר מדת החכמה העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה מהרצון העליון, אכןם היא לא משיגה באמת מהיכן היא קבלה את אורה, אזי כשיש בה אור ושיפע, היא מתלבשת במדת הבינה, ואזי החכמה מאירה למידת הבינה, שגם היא לא כל כך משגת, והמה מתחברים זה בזה, עד אשר הטה נעשים ממש דבר אחד ומאחד. ובנגלה רואים שהבינה מבארת את החכמה שאדם למד [כמובא בגר"א במשלי]. **עב.** אשר קרבן הוא מלשון קרוב, וזהו סוד הקרבן אשר עולה לפני ה', שפסרת הקרבן, הוא ליחד את הבינה במחשבה ואת המחשבה ברצון העליון, ומאירים כלם זה בזה, ואז כלם רק בעליה מעלה מעלה, ומדת החכמה דבקה במדת הפתר אשר היא הרצון העליון של הקב"ה,

בְּדִין קִיָּמִי כִּלְהוֹ בְּסִלְיוֹנוֹ, וּמַחֲשֶׁבֶה
 אֲז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחַשְּׁבֶה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֵּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהִיר מִנֵּה מַחֲשֶׁבֶה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׂמֵאִירָה מִמְנוּ מַחֲשֶׁבֶה עֲלִיּוֹנָה

(דְּלֵא אֶתִידַע בֵּה כִּלְל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׂלֵא) נוֹדַע בֵּה (כִּלְל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֶשְׁתַּבַּח וְקִיָּמָא, וְנַהִיר
 סוּף וּמִמְנוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהִיר, וְעַל דָּא כִּלְלֵא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׂמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַכָּאָה חוּלְקֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֶשְׂרֵי וְזַךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלֵיתָ הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כִּלְפֵי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹ נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֶסֶדִים. **עז.** אֶשְׂרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֵלְמָא רִין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי וְעַח.

בְּעוֹלָם הַזֶּה   וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרַי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכְוֹתֶם יְבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנֵן נַעֲשֶׂה בְכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיֵינָת הַכְּתוּב "וְאַנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מֵה שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׁאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבִנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְעַתִּיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שֶׁאָמַר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוּ הָיְתָה הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים אוֹר פִּנְיָךְ עָלֵינוּ אָדוֹן נִשְׂא, (וּפְּכִי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). עַח. וּבְזִכְוֹת עֲסָקְנוּ וְלִימוּדְנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יָקִים בְּנוּ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהֵימְנָא וּבִגְיִן דְעַתִּי דִּין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְחַי דְאַיְהוּ, הַאי סִפְרָה הַזֶּהר יִפְקוֹן בֵּינָה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וּבְעוֹד מִקוֹמוֹת בִּזְהַר אָמַר הַרְשָׁבִי ז"ע שֶׁכָּל בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָהּ בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדֵי שִׁיְהִי לָנוּ מִגֵּן עֵתָהּ לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבִּינוּ שִׁבְשָׁמִים... וְעֵתָהּ (אָנּוּ) רַחוּמֵי מִשְׁרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׁמָרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִירוֹת, מִי יִגֵּן עָלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנִּפְלְאוּה וְהַעֲמָקָה, וּבִפְרָט עַל דְּרָף שְׁכַתְבַּת הַרְבִּי ז"ל (הָאָרֶז הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָהּ כְּמוֹ נִגְלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִקוּן יַרְחֵם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבָּה אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּתוּב "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלִבְּנֵים עַל אָבוֹתֶם", וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרָךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרָךְ' מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנִצְמָן, הַמָּה יַנְחִינֵנוּ וְיַבְאֵנֵנוּ אֵל עִם קְדָשִׁיךְ וְאֵל מִשְׁכַּנְתִּיךְ, וְיִשְׁמַחֵנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבּוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחִלוּ אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מְלְכוּת שְׁמִיִם עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְבּוֹ בְּמַהֲרָה דִּין אָמֵן (זוֹ הוֹזְהַר).

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַת"ת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַת"ת,

בְּנוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית"ת בְּרֵאשִׁית"י^[ב]:

כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית"י,

וְאִינוּן תִּרְי שֶׁבַתוֹת^[ג], עֲלִייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִּי שֶׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל"א):

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית"ת יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת

שֶׁבַת"ת, וְרוּמוֹ עַל שְׁתֵּי שֶׁבַתוֹת, שְׁמַדְבַּר בְּזֶה הַמֶּאֱמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעַיִן לְעֵיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאֶמַר שָׁם שֶׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבַת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשֶׁבַתָּא

דְּיוֹמָא הוּא שֶׁבַת עֲלָאָה וְשֶׁבַתָּא דְלִילָא הוּא שֶׁבַת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאָר לְחֵי רוּאִי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵּי

שֶׁבַתוֹת, שֶׁבַת עֲלִיּוֹנָה וְשֶׁבַת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי
 זְמַנֵּי אֲדָכִיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 הַזְכִּיר כֵּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 שְׂכִינָתָא עֲלָא וְתַתָּא^[1], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאֵי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָא זַכָּאֵי אִיהוּ מֵאֵן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָא זַכָּאֵי הוּא מִי
 דְעָבִיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שְׁעוּשָׂה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנֵּי בְּתִי
 לְבֵא^[1], וְאֵתְפְּנֵי מֵתָמֵן יִצָּר הָרַע
 הַלֵּב, וּמֵתְפִנָּה מִשֵּׁם יִצָּר הָרַע

(כּפּסא מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִינָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וְכֶנְגֵד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (כּפּסא
 מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לְמָה כְּתוּב מְלֵת לְדַרְתָּם חֲסֵר ו' ?
 – מְלֵשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוּת, וְה' עֲלָא, וְה' תַּתָּא – כְּנֶגֶד שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בְּלֵב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתִיקוּ"ז (דף ס"ג ע"ב – כּפּסא מְלָךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבָּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם,

דָּא צְדִיק, דְּשִׁרְיִין דְּתְרוּיְהוּ
זה צדיק, ששורים שְׁנִיָּהֶם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלֵּיא מִיְנִיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שְׁתֵּי פְלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נְצַח וְהוּד,

בְּנֵי דְיִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא סְבָא
בנים לישראל עמוד סבא - עמוד

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיךְ שִׁתְּרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצָבוֹת דְּטָחוּל
וְכַבֵּד וּמְרָה, ס"מ כְּבֵד כּוּעֵס, וּמְרָה זֹרְקַת בּוּ טָפָה,
שֶׁהוּא חֲלוּל שַׁבָּת מִבְּעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוּפוֹ, וְאִם
מִתְקַן לָהֶם דִּירָה נְאָה, אֲזִי שׁוֹרִים שְׁנִיָּהֶם עַל צְדִיק
יְסוּד הָעוֹלָם (כֶּסֶף מְלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתַּת אֲבֹתָן^[ח], עֲנַג
 שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג

שֶׁבֶת^[ט] וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת
 שֶׁבֶת "וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּז"ן^[י], וְנִהָר, אֵית נָהָר וְאֵית
 אֶת הַגָּז"ן (בְּרֵאשִׁית ב י), וְנִהָר, יֵשׁ נָהָר וְיֵשׁ

נָהָר, אֵית נָהָר דְּאֵתְקָרִי נָהָר
 נָהָר, יֵשׁ נָהָר הַנְּקָרָא נָהָר

פְּלָגִיו, וְאֵית נָהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
 פְּלָגִיו, וְיֵשׁ נָהָר הַנְּקָרָא נַחַל

ח. אבְרָהָם - חֲסֵד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
 ט. עֲתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שֶׁבֶת, וּמְפָרֵשׁ תְּחִלָּה
 סוּד עֲנַג שֶׁבֶת, - עֲנַ"ג רְאשֵׁי תְבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נָהָר,
 ג' גֵּן (כִּסּוּא מְלֶךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
 ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
 תִּלְתַּת סְעוּדוֹתֵיךְ בְּשֶׁבֶת בְּרֹזָא דְעֲנַג שֶׁבֶת, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב:
 "אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל ה'" שְׁלֹזָה נְאֻמֵּר: "וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּז"ן, וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִים לוֹן וְאֵית לִיהּ
 לְקִיּוּמָן, אֵיתְהַפֵּךְ לִיהּ "עֲנַ"ג" לְ"נַג"ע", וּבְהַפֵּךְ אִם
 מְתַקֵּן וּמְעַנֵּג כְּרֵאוּי אֲזִי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשֶּׁבֶת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אֶתְמַר עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹהִים"

זוֹלְתָךְ^[יג], הָאֵי נְהָר אֵיהּ ו'^[יד],
זוֹלְתָךְ, זֶה הַנְּהָר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאֵיהּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהֶפֶךְ מִנְגַע לְעוֹנֵג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנְּקֵרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נְהָר פְּלָגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מִחֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפֹאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנְּקֵרָאִים
"פְּלָגִי מִים", וְיֵשׁ נְהָר הַנְּקֵרָא נֶחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנְּקֵרָא תוֹרָה
קְדוּמָה, (כֶּסֶף מְלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כֶּסֶף מְלֶךְ). יג. וְעַל הָאֵי עֵדוֹן עֵילְאָה
אֶתְמַר "עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹקִים זוֹלְתָךְ", וְאֶמַר הֲכָא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֲנִי"ג שְׁבַת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילְאָה שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רֵאתָ" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעִי - דַּעַת
תְּפֹאֶרֶת יְסוּד (רֵאשִׁי תְּבוּת - דת"י). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [יז], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ר', הַיּוֹד הָעֲלִיּוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה עֲלִיּוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה תַּתְּאָה, וְהוּ' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן וְכֵן עַל יְדֵי עֲנַג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, זוּכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֵּהֲרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂפָרְדֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלִתֵּי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוּה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְמַשִּׁיךְ הַשְּׁפַע לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיְסוּד, וּמְמַשִּׁיךְ הַשְּׁפַע לְמַעַן הַשְּׁכִינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׁמַשְׁיָגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרֹזָא ד"נְשָׂמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהְיֵי נְשָׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיָּהוּ מְרַכְבָּה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵי עֵד
 חמש מאות שנה, ומגיע עד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
 צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַה. וּכְאֵה
 שהיא השכינה התחתונה. וכאי

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
 הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֵא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
 שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מכסה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שמשגיגים
 בשבת הוא נהר שיוצא מעדן וכו', דאיהו צדיק
 להשקות את הגן דאיהו נפש יתירה דשבת שהוא
 מלכות. (באר לחי רואי). יח. הם חסד גבורה תפארת
 נצח הוד שכל אחד כלול מעשור ועשור מעשור סך
 הכל מאה, ובִיחַד חמש מאות. יט. אם סופרים מבינה
 שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה
 תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שביעי [כלומר
 שביעי לבינה]. כ. השבת נקרא לב, שהוא באמצע
 ימי החול, בין ד'הו' שהם ממשיכים גר"ן [יום ד'

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ

עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרְאָה דְּגֵיהֲנָם [כב], דְּעֵלָה אֲתָמַר לֹא

אֵשׁ הַגֵּיהֲנָם, שְׁעֵלֶיהָ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לז): "לֹא

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשָּׁבֶת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְכָל מָאן

הַשָּׁבֶת", וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשָׁבֶת הַבָּאָה וּבֵין א' ב' ג' שְׁמֻקְבָּלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב' רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרֶת עֲלֵיהֶם, וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דִּר י"ה שְׁבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּגִיּהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוֹמַר שְׁשׁוֹמֵר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב הָאָדָם בְּשָׁבֶת שְׁנִקְרָאת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיךְ לְלִבּוֹ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִמּוּד פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכֵּן בִּינָה וּמַלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֻךְ), לְרִמּוֹ שְׁצְרִיף לְלִמּוּד הַפְּרֻד"ס בְּשָׁבֶת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד ה'). כב. טָחוּל מָרָה אֵשׁ רָאִשֵׁי תִבּוֹת טָמֵא, שְׁלֹא יִתְעַרֵּב טָמֵא בְּשָׁבֶת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְחָ" מִצַּד פְּלוֹנֵי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשָׁבֶת

דְּכָעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגִיְהֵנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיְהֵנָם.

אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגִּיְהֵנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגֵּר"א). כַּד. אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעֵי לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מִתְּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אַךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וַיְהִיָּה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוּל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְאָכֵי חֶסֶד חָדָד

פְּנֵד אַרְבָּעִים מַלְאָכֵי חֶסֶד אַחַת

בַּשַּׁבָּת, וְאִינוֹן עֲשָׂרָה דְלָקָה אָדָם

בַּשַּׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתַשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי

לְאַדְמָה, וּבְגַלְל זֶה אָמְרוּ בְּעַלֵי

מִתְנִיתִין אֵין לוֹקִין בַּשַּׁבָּת, דְּאֵלִין

הַמְשַׁנָּה אֵין לוֹקִין בַּשַּׁבָּת, שְׁאֵלוּ

מִלְּאֲכוֹת אֵינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְלָאֲכוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְאָכֵי יְצִיאֹת. הַשַּׁבָּת

פְּנֵד מַלְאָכֵי יְצִיאֹת. הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אֵינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעַבִּיד

שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׁה

לוֹן בְּבַת אַחַת, מֵאֵן דְּאֵעֲקֵר חֲפִין

אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר חֲפִין

מֵאֲתֵרִיהּ וְאַנַּח לִיהּ לְבַר מֵאֲתֵרִיהּ

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כָּאֱלוֹ	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	כָּאֱלוֹ	עֵקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחֵי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית,
וְהַנִּיחַ			וְהַנִּיחַ
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכָרִיָּה.	מִי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאַעְקָר נְשַׁמְתִּיה מִרְשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גְּרִים לְעִקּוֹר נְשַׁמְתוּ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרִשׁוֹת אַחְרַת, שְׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאַתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְעָא יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח') "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקוב
 מלא ב'ו, ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהִי
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָהּ. הוּא שְׁבִתָּא י

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָ"ה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָ"ה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא"י עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לַיְמֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפֵּד
וְחִשּׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אֲבֵרָהֶם שְׁנֵאמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֵרְתִי אֲנֹכִי

וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד [לא] וְחִשׁוֹכָא
וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשׁוֹכָא

וְקַבְלָא [לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
וְעַרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל.

וְצַרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
וְצַרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי

בְּכָלָא [לג] וְהָא אוֹקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
בְּכָל, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר

דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת [לד], וְכַד
שֶׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שְׁבַתַּי מִיִּסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שְׁבַת (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מֵינִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שְׁבַתָּא"י שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשְּׁבַת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשֶׁר וַיִּזַּן, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שְׁבַת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּךָ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שְׁבַת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רַ לְשִׁירָא תַּמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוּוֹנָא דְשִׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאֶתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת^[לו]. מְחוּל עֲלָהּ אֶתְמַר^[לז] שֵׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוּנָךְ
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של
חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי).
לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד
ע"ב), כְּגוּוֹנָא דְעַבְדַּת שָׂרָה לְשִׁפְחָה דִּילָהּ, הה"ד "מפני
שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן
בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת
ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי
רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּהּ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמַּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבַּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אָמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטֵי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פִּשְׁטֵי	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבָּשְׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְפֵם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבַּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשִׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים). לט. ועין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵי־[מא], וְצָרִיף, לְמַהוּי מוֹסִיף
 וּבְמֵאכְלִים, וְצָרִיף, לְהִיּוֹת מוֹסִיף
 מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
 מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת [מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריף למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּ, הִנֵּה אִזּוֹ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוּהָ הִיא
 לְשִׁמְחָה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזוֹ"ל (סוּטָה כ"א ע"א) מְצֹוּהָ
 מְגַנָּא וּמְצַלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
 קִדְּם כָּל מְצֹוּהָ, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ
 וְיִדְאִי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזוֹ"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הַרְבֵּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוּהָ וּמְצֹוּהָ וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוֹר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תוֹכֵן דְּבָרֵי בְּאֵר מֵי חַיִּים פָּרֶשֶׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(?מִיָּהוּ מו, כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעָךָ מִרְחֹק וְאֵת זִרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִים (יִכּוֹן שְׁכָל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יִחְזְרוּ לְקְדוּשָׁה), וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד: (תְּהִלִּים יח, לא) הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת (יִכּוֹן שֶׁהַקְּלָלָה הַמְּאֵרֶת שֶׁנִּגְרַמָּה בַּעֲוֹנוֹתַי,
תִּהְיֶה לְאֱמֶרֶת) ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ:

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדוּשָׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְּרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדוּשָׁת שַׁבָּת, וּמֵאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלַפֵּת נוֹגָה בְּקוֹדֶשׁ
וְחֻזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבָּת, (בְּאֵר לְחֵי רוֹאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוּן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכָל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיחִים בְּכָל שְׁעָה מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵינַן עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרִיכוֹת).

קדיש דרבנן - נסח ספרד

וּתְגַדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי כְּרָא
 כְּרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ. וַיַּצְמַח
 פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיבּוֹן וּבְיוֹמִיבּוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶנְלָא וּבְזַמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְכַרְךָ לְעָלַם וּלְעֶלְמֵי
 עֶלְמֵיָא: יִתְבְּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ
 הוּא לְעֶלְא (בעשׂי"ת וּלְעֶלְא מְכָל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא
 וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא, דְּאָמִירוֹן בְּעֶלְמָא.
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל
 תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מָאן דְּעַסְקוֹן
 בְּאֻרְיָתָא דִּי בְּאַתְרָא חֲדָין וְדִי כָּבַל אֶתְר וְאַתְר
 יְהֵא לְהוֹן וּלְבוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי
 וְחַיִּי אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רִיחֵי וּפּוּרְקָנָא מִן קֶדָם אֲבוּהוֹן
 דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא
 רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים מְזוּבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יְהִיָּה נָא לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ תוֹרַתְנוּ וּתְפִלָּתְנוּ
בְּעָבוּר נִשְׁמַת (פלוני בן פלוני) וּגְמוּל נָא עִמּוֹ בְּחִסְדְּךָ
הַגָּדוֹל לִפְתּוֹחַ לוֹ שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד, שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן,
וּתְקַבֵּל אֶת נִשְׁמַתוֹ בְּאֵה בָּהּ וּבְחֻבָּהּ. וּשְׁלַח לוֹ מִלְּאֲכִידָה
הַקְדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים לְהוֹלִיכּוֹ וּלְהוֹשִׁיבּוֹ תַּחַת עֵץ
הַחַיִּים אֲצֵל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים וְהַצְדִּיקְנִיּוֹת וְחֹסֵידִים
וְחֹסֵידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתָּךְ, וּלְהַשְׁבִּיעוֹ מִטּוֹבְךָ הַצָּפוֹן
לְצַדִּיקִים. וְהַגּוֹף יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֻדְוָה
וּבְשִׁמְחָה וּבְשָׁלוֹם, בְּדַרְכְּתִיב, יָבֵא שָׁלוֹם יָנוּחוֹ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלוּ חֹסֵידִים בְּכָבוֹד
יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד
וּשְׂכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנַתְךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתוֹ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר
וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחוֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו. כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא. וְזָכַר
לוֹ זְכוּתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנִּשְׁמַתוֹ
לְרִשׁוֹן עֲצֻמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים,
דְּכְתִיב, מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנִיתָ לִירְאִיָּךְ, וּכְתִיב, שִׁמְר
כָּל עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה. וְיִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּיָד
וּשְׁאֵן מִפְּחָד רָעָה, וְאֵל יִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְנִשְׁמַתוֹ תִּהְיֶה
צְרוּרָה בְּצֻרוֹר הַחַיִּים וּלְהַחֲיֹתוֹ בְּתַחֲיַת הַמֵּתִים עִם כָּל
מֵתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

לאשה: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי
וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יְהִיָּה נָא לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ תוֹרַתְנוּ

וּתְפַלְתְּנוּ בְעָבוּר נְשַׁמַּת (פלונית בת פלונית) וּגְמוּל נָא
 עִמָּה בְחֶסֶד הַגְּדוֹל לִפְתּוֹחַ לֵה שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד,
 שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, וּתְקַבֵּל אֶת נְשַׁמְתָּהּ בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד.
 וּשְׁלַח לָהּ מְלֶאכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים לְהוֹלִיכָהּ
 וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים
 וְהַצְּדִיקָנִיּוֹת וְחַסִּידִים וְחַסִּידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתָּךְ,
 וּלְהַשְׁבִּיעָהּ מִטוֹבְךָ הַצָּפוֹן לַצְּדִיקִים. וְהַגּוֹף יִנוּחַ
 בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֻדוֹהָ וּבְשִׁמְחָהּ וּבְשָׁלוֹם,
 בְּרַכְתִּיב, יָבֵא שָׁלוֹם יִנוּחוֹ עַל מְשֻׁכְבוֹתֶם הוֹלֵךְ
 נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלֶזוּ חַסִּידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל
 מְשֻׁכְבוֹתֶם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשִׁכְבְּתָ
 וְעָרְבָה שְׁנַתְךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתָהּ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה
 וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחוֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ. כִּי
 אָדָם אֵין צְדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא.
 וְזָכַר לָהּ זְכוּיֹתֶיהָ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂתָה. וְתִשְׁפִּיעַ
 לָהּ מִנְשַׁמְתָּהּ לְדָשֵׁן עֲצָמוֹתֶיהָ בְּקֶבֶר מְרֻב טוֹב
 הַצָּפוֹן לַצְּדִיקִים, רַכְתִּיב, מֶה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ
 לִירְאֵיךָ, וּכְתִיב, שֹׁמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת מֵהֶנָּה לֹא
 נִשְׁבְּרָה. וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּדָר וּשְׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאַל
 תִּרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְנְשַׁמְתָּהּ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוּר
 הַחַיִּים וּלְהַחֲיֹתָהּ בְּתַחֲיַת הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

וְתִגְדֹּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא
 דִּי בְרָא כְרַעֲוִיתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיִזְמִיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיְתַרְזַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 שִׁירְתָּא תִשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמִּירָן בְּעֶלְמָא
 וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל
 תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקוֹן
 בְּאִזְרֵיתָא קִדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל
 אֲתַר וְאַתַּר, יְהֵא לָנָא וְלַחֹן וְלִבּוֹן חֲנָא וְחַסְדָּא
 וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
 (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע
 וַיִּשְׁוַעַה וְנַחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה
 וּכְפָרָה, וְרוּחַ וְחַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ)

השכבה לאיש: אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנו בגן עדן: דאתפטור מן עלמא הדין פרעות אלהא מאריה שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמי ירחם עליו. ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמי יסתיראו בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו. ולקץ הימין יעמידהו. ומנחל עדניו ישקהו. ויצרור בצרור החיים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. יהוה הוא נחלתו. וילוה אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינוחו על משכבותם. הלך נכחו. הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה: אשת חיל מי ימצא, ורחק מפנינים מכרה: שקר החן והבל היפי, אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה, ויהללוה בשערים מעשיה: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנה בגן עדן: דאתפטרת מן עלמא הדין פרעות אלהא מריה שמיא וארעא. המלך ברחמי יחוס ויחמול עליה. וילוה אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינוחו על משכבותם. הלך נכחו. היא וכל בנות ישראל השוכבות עמה בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

שִׁיר הַיְחֻד

ואמר קף לאמר שיר היחוד מהארץ"ל:

יְחִיד הוא בְּמַלְכוּתִיהָ.

יְחִיד הוא בְּנִאֲוֹתֶיהָ.

יְחִיד הוא בְּסִתְיֻמוֹתָא דְה"א עִילָאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁבְעַ רְקִיעִין, וְכָל רְקִיעַ יִשְׁבַח יְתִיה
בְּמַרְוֵמָא בְּאִימָה בְּרַתָּת (בְּוִיע).

יְחִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְנְהִיר זִיווּיָה (נ"א זִיוּא) דְה"א
עִילָאָה בְּה"א תַּתָּאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁיפִין דְּמַרְכָּבָה דְנְהִיר זִיווּהוֹן
לְאִיִּלְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְמַתְחַבְּרָא עִם בַּעֲלָהּ.

יְחִיד הוא בְּדַרְנָא עֲשִׂירִית דְּמַרְכָּבָא.

יְחִיד הוא בְּנֵאוֹת בְּאָפָא וְאִימָא בְּשַׁעֲתָא
דִּיתְחַבְּקוֹן דִּין עִם דִּין.

יְחִיד הוא בְּדַלְתַּת וַא"ו יו"ד לְתַתָּא יו"ד לְעִילָא
בֵּין תְּרִין פְּרוּבִיָּא.

יְחִיד הוא בְּנַהֲרָא דְנַפְיָק מֵעֵדוֹן וְאִתְמַשִּׁיךְ לְדַלְתַּת
יו"ד בְּשִׁבְיַנְתָּא תַּתָּאָה וַיּו"ד עִילָאָה.

יְהִיד הוא בְּכַתְּפֵינּוּ דְהוּא [דְרֻעֵיר אַנְפִּינּוּ] (נִיא דְמַלְכָא
 קְדִישָׁא) דְאֵינּוּן נְטִיין לְתֵרִין פְּרַגּוּדִין דְאֵינּוּן
 לְעִילָא.

יְהִיד הוא בְּאַחַדוֹתֶיהָ דְהוּא רְמִיזָא בְּעוֹלִימָתָא
 שְׁפִירְתָּא דְגַלְיָא וְלֹא גַלְיָא.

יְהִיד הוא בְּתֵרִין וְתַלְתִּין רְקִיעֵין דְאֵינּוּן מִתְבַּסְּיִין
 מִפּוֹלְהוֹן.

יְהִיד הוא בְּתַלַּת מְרַכְבּוֹת דִּילִיָּה דְנִהוּרָא עֲמִיָּה
 שְׂרִיא.

יְהִיד הוא בְּעֶשְׂרִין וְאַרְבַּע דְלוּגִין דְדְלִיג וְדְלִיג
 וְאַדְלִיג בְּהוּא עִילָאָה.

יְהִיד הוא בְּתֵרִין וְחֲמִשִּׁין צְרוּפִים דְהוּא דְאֵינּוּן
 שְׁבִילִין דְלִ"ת וְאִ"ו דְלֹא יְדִיעִין.

יְהִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְנַפְיָא טְלָא מִבֵּין חַיּוֹתָא
 דְאֵינּוּן רְמִיזָאן וְלֹא רְמִיזָאן, רְמִיזָאן אֵינּוּן
 בְּסוּפָא דְיוֹד עִילָאָה, גַּלְיִין וְלֹא גַלְיִין, נְסַעִין וְלֹא
 נְטִלִין מִתְבַּנְּפִין בְּכַנּוּפִיא דְלֵהוֹן אֲלִפִּין וּרְבָבָן
 רְתִיכִין קְדִישִׁין תְּקַעִין וְלֹא מִנְבָּבִין כְּמָה דְאִיתְמַר
 'לְבַבְתְּנִי אַחֲוֵי כְּלָה' דְאֵינּוּן פּוֹלְהוֹן מִתְבַּסְּיִין
 בְּעִלָּא דְדְלִ"ת וְאִ"ו, וְלֹא גַלְיִין וְלֹא רְמִיזָאן בְּיוֹד

ה"א חֶקֶק שָׁמַיָה בְּבוֹרְסֵיָא יִקְרָא דְה"א עִילָאָה
בִּילְאוּ"א. [בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן].

עד פֿאן גַּסַּח פֿמָה דְפּוֹסִים. מִפֿאַן וְהִלָּאָה נֶסַח הוֹסַפָּה שֶׁל הַרִי"ח
הטוב "בעל בן איש חי" מִסְפֵּר סְמָא דְחַיִּי (ח"ב)

וְנָפִיק מוֹשִׁירָא דָּא שְׁמָא דְמַלְכָּא מוֹשִׁיחָא וְשִׁשׁ
וּמְאֵתָן דְּאֵינוֹן יִתְרִין עַל אֶלְף דְּחֹרְבָן
בִּיתָא רְזוּן עֲלָאִין.

בְּזַמְנָא דִּינִצַּח הַקב"ה לְאוּמִין דְּעֲלָמָא יִתְקִים פִּי
אִז אֶהְפֹּךְ אֶל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה
לְקָרָא בּוֹלָם בְּשֵׁם ה' וְלַעֲבְדוֹ שְׁכֵם אֶחָד, 'שְׁפָה'
פְּחוּשְׁפֹן 'שְׁכִינָה', לְהַשְׁתַּעֲבָדָא שְׁבַעִין אוּמִין
תְּחֹת יְדָא דְּמַלְכֵּנוּ מוֹשִׁיחֵנוּ יְרוּם הוֹדוֹ וְכִי
מַלְכוּתוֹ בְּכַל מְשָׁלָה.

קוּם דְּוֹד מוֹשִׁינְתֶךָ בּוֹזֵאת דִּילְךָ, בּוֹזֵאת אֲנִי בּוֹטַח,
קוּם רַעֲיָא מוֹהִימְנָא לְאַנְהָנָא זֹאת דִּילְךָ,
זֹאת תְּתוֹרָה, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט בּוֹזֵאת דְּלִכּוּן: "כִּי
אִם בּוֹזֵאת", קוּמוּ אֲבָתֶן קְדִישֵׁין בּוֹזֵאת דִּילְכּוּן "וְאַף
גַּם זֹאת", קוּם שְׁלֵמָה מַלְכָּא בּוֹזֵאת שְׁלֵמָה דִּילְךָ,
קוּמוּ פּוֹלְכּוּן וְזִילוּ לְסִיּוּעַ וְעוֹר דָּא קַרְבָּא דְּמַלְכֵּנוּ
מוֹשִׁיחֵנוּ יְרוּם הוֹדוֹ, קוּמוּ וּפְתַחוּ הַיְכָלָא דְּכָל

מֵאֲנֵי דְקִרְבָּא תִּפְּנֹן, וְזִילֹו קוּדְמִיהוֹן בְּגִין יִקְרָא
 דְּמִלְכְּנֹו מְשִׁיחְנֹו יְרוּם הוּדוּ. וּבְגִין רְחִימוּתָא כֹּל
 בְּנֵי גְלוּתָא, וְיִתְקַיֵּים וְיִתְקַיֵּים "יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּה'
 תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים". "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד". בְּרִיד
 שְׁמִיָּה לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין אַמֶּן.] עַד כְּאֵן.
 וַיֹּאמֶר פְּסוּק "אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב
 שְׂמִיחָה" י"ז פְּעָמִים.

מִצְאָנוּ כְּמָה גִּסְקָאוֹת בְּהִרְבָּה סְפָרִים כְּמוֹ: דְּרָךְ יִשְׂרָה, סְמָא דְחִיָּא,
 אוֹרְחוֹת חַיִּים, בֵּית אֵל, יְסוּד מַעֲרָבִי, צְמַח צְדִיק, יְפֵה לְלֵב, וְעוּד,
 ואי"ה נְדָפִיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים בְּעֵלוֹנִים הַבָּאִים, בע"ה.

